

ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
 κλῦθι βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθηλέος ἤβης,
 πρηῦ καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα 10
 ἡμετέρην καὶ κάρτος ἀρήϊον, ὧς κε δυναίμην
 σεύασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἑμοῖο καρήνου,
 καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὄρμην
 θυμοῦ τ' αὖ μένος ὄξυ κατισχέμεν ὅς μ' ἐρέθησι
 φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος 15
 δὸς μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
 δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆράς τε βιαίους.

9. Εἰς Ἄρτεμιν

Ἄρτεμιν ὕμνει Μοῦσα κασιγνήτην Ἑκάτοιο,
 παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
 ἣ θ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνοιο Μέλητος
 ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσειον ἄρμα διώκει
 ἐς Κλάρον ἀμπελόεσσαν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων 5
 ἦσται μιμνάζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῆ·
 αὐτὰρ ἐγὼ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' αἰεῖν,
 σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

10. Εἰς Ἀφροδίτην

Κυπρογενῆ Κυθέρειαν αἰέσομαι ἣ τε βροτοῖσι
 μείλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερτῶ δὲ προσώπῳ
 αἰεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' ἡμερτὸν θέει ἄνθος.

Χαῖρε θεὰ Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μεδέουσα
 εἰναλῆς τε Κύπρου· δὸς δ' ἡμερόεσσαν ἀοιδῆν. 5
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

11. Εἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδ' Ἀθηναίην ἐρυσίπτολιν ἄρχομ' αἰεῖν
 δεινήν, ἣ σὺν Ἄρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα
 περθόμεναί τε πόλῆες αὐτῆ τε πτόλεμοί τε,
 καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν Ἴόντα τε νισόμενόν τε.

Χαῖρε θεά, δὸς δ' ἅμμι τύχην εὐδαιμονίην τε. 5

